

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

Quaestio 5ta

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

sentatione est quidem fieri reflexio, sed dicimus
 eam non esse necessariam, 2do ultimum logicæ
 finem non esse iudicium, veri ac falsi, quia ut
 bene Fon: l. 2. metaphæ c. 3. q. 2. s. 2. hic finis
 est eois oib scijs, et nulli opinus, nisi fonte
 primæ phiæ quod ea maxime in veritatis cog
 gnitione verset, 3tio nec ultimum finem esse
 tradere modum disti, ut vult Fon: lo: vitate
 probat ex str: 9 metaphæ. c. 9 + 16, ubi ait
 quare quemadmodum doctores putant improfu
 sse finem, cum disti ostendunt operante
 sic et natura unde sic angor quid e uia
 ad aliud in illa scia n e ultimus finis, id e
 obina modi disti e ad aliud ergo n e ultim
 nus finis prob. m. doctrina optis referetur
 ad optem ut patet ex stote qd etiam logica
 habet p fine aliquam optem præter doctri
 nam, dicitur cur ergo dicitur logica docens, n
 pondet ita dici ab officio quod e docere
 vel certè ab aliquo fine, sed qui non fitul
 timus.

2o.

3o.

soluio.

Quæstio 5ta.

Quid sit logica. Articulus 1.

Utrum logica sit scia

Q. 5. Art. Utrum logica sit scientia.

Vidimus requisita ad cognoscenda naturae
 Not 10. logicae, cum ergo ipsa naturam propriam in-
 quiremus, nota ex Tholeto q. 2. facta duplici-
 sumi p actuali et p habituali, Actualis n
 e, nisi illo tempore quo contemplamur; habitu-
 alis vero e etiam illo tempore quo n contem-
 planur actu, et p hanc reddimur apti et prom-
 pli ad habenda scientiam actualiter v.g. cu
 facis defem, actu cognoscis, si autem si fa-
 cias, potes tamen facere p habitu, et hinc
 Te reddit aptum ad illam defem actu faci-
 enda, diuiditq tam habitualis quam actualis
 ni sciam imprimis dictam, qualis habet per
 sensus vel p habitu opinionatum, aut de re
 pprie dicta q
 nienta, et pprie dictam, proprie dicta scia
 (habitualis) est habitus certus et evidens rei
 necessae p suam causa ita scilicet, p
 hinc tres
 condes.
 1a condis.
 necessitas
 plex. 1a
 2a.
 duplex necessi-
 tas ex hypo:

Nota 10.

Actualis qd.
Habitualis qd.

disio utriusq.

pprie dicta qd.

huius tres
condes.
1a condis.

necessitas
plex. 1a

2a.

duplex necessi-
tas ex hypo:

quod talis sit, alij quidem se habere non poterit, ob
 soluti tamen potest aliter se habere, ut tunc, posito quod
 sit albus, et esse albus, potest tunc absolute esse n. albus,
 et hac necessitas non sufficit, alias daretur etiam scia
 de iis quae possunt alij se habere, quod est contra A:
 necessitas ex hypothese quidditatis, si quando posito
 subiecto sequitur predicatum aliquod, quod non potest
 non convenire, ut posito hic statim sequitur quod sit
 aut reale, quae predicata non possunt nisi huius inveni-
 nire et hac necessitas sufficit; 2da unitio e
 ut sit causa, scire enim est per causa cognoscere,
 primo posteriorum ex. Itia ut sit certa et evi-
 dens quia nisi certa sit non differet ab ope et fide
 humana, quae incerta sunt, nisi sit evidens non de-
 ferret a fide divina quae evidens non est. dicitur
 primo, in For: li. 2. meta: c. 3. q. 2. s. 2. in imbr.
 ex. 1. q. 4. Ar. 3. Tholito q. 2. logicam docente
 esse vere et proprie dictam sciam, probat unio
 ango quia conveniunt illi oes artes scia, primo
 quo ad duas primas artes ille habitus est rei ne-
 cessae et per causa qui demonstrat de suo obio p. scio,
 nis, hoc fuit logica q. probat. m. quia de scitis
 demonstratio demonstrat quod ponat scia v. q.
 ille scitis parit sciam qui est ex primis notis:
 et causis conclusionis demonstratio e talis qo
 parit scia, de typico demonstrat quod ponat
 opem de sophistico quod deceptione, de

necessitas ex hyp: exi- stentiae qd.

necq: ex hyp: qd. dicitur qd.

2da con- ditio scia qd. sentia.

dic: so.

probatio

q. scitis pari- at scia.

q. 5. A. 1. Ut. Logica sit Scientia.

logica e habi.
ty' conty. et eui.
tens.

phatis.

Ob. 10.

2.

Ob. 2do.

Pseudographo quod emore ite demonstrat
 bonos syllogos recte concludere q' hinc gra. dici
 de vi. dici de nullo q' quod aucte sit certus et
 evidens habitus que gra e' conditio inde patet, quia
 ille habitus e' certus et evidens, quo ita officim' ut
 statim excludamus timore falsitatis et a' p'p'imus
 non assentiri conclusioni cognitis p'missis, hoc fa-
 cit logica q' p'p'imus. quia qui s'nt probatione
 syllogi ex. in Barbara explicita, quando, quod p'p'us
 dicat' tunc de sup'entioni, p'p'icab' de quibus
 contento sub illo, non p'p'imus n' assentiri sed in
 barbara hoc fit q' faciens syllogi in barbara
 n' p't. habere formidine oppositi qui in qua s'nt
 hunc probem evidens, s'nt se bene concludere
 Obj: primo logica n' e' rei necessaria, v'ny
 nec sciam, probat' ante: quia que p'p'unt e' e'
 et n' e' e', non sunt necessaria, logica e' de iis que
 p'p'unt esse et n' e' e', q' non e' rei necessaria
 p' h' m. p'tes mentis p'p'unt a' nobis p' duci
 q' p'p'unt e' e' et n' e' e', R. negando ante: ad
 probationem distingu' M. que p'p'unt e' e' et
 n' e' e', n' sunt necessaria ex hypotesi quidditatis ne-
 gaty, non sunt necessaria ex hypotesi existentiae
 concedit, supra aute vidimus sufficere necessitate
 ex h'p'o: quiddis. Ob: 2do modus sciendi n'
 est ipsa scia, logica e' modus sciendi q' p'p'us
 bat' M. ex p'p'us 2do m'ba: e' 3 dicente ab-
 s'ndu' e' e' simul querere sciam et modu' scia

endi pbat. m. quia logica si instituta, quae aliae
 sciae sciunt qd est modus & negando. m. ad pro.
 or. logica tantu utente et instrum et mo.
 du sciendi, quo aliae sciae utuntur, n' doctorem,
 haec enim e doctrina demodo disci, n' ipse modus,
 et ita scia non utuntur docente sed instrumto illis
 parato a docente, nimiru utente logica. R.
 Sed transeat etiam logica docente et instrumto
 seu modu sciae, aliam sciam, nam n' plus sequitur
 qua logicam non esse illas scias quam est modus
 quod libere concedimus, n' ante sequitur quod n' sit scia
 p se et ab illis distincta, sed licet logica uerba
 organica nihilominus est scia quia ad sciam n'
 plus requiritur qua ut faciat cognem evidente
 rei necesse p suas causas; ob: istis ois scia ob. 3.
 est circa materia determinata, logica n' e
 qd pbat. m. ex Ante primo Rhetoricorum c. 2.
 ubi ait Rha et deam uariis q ois materias. R.
 ibi sermo e tantu de logica utente, quae si
 cut et Rha ois materijs probabilib. se applicat.
 Dicendum uto, logica docente n' e pygnie facult.
 tatem, sed hoc tantu conuenire topice utenti
 pbat, per facultate pygnie solent illi id quo disu
 scriimus probabilib. in utranq. partem, sed hoc
 tantu facimus q logica utente ut docet Av:
 primo Rhon, sed qd, nil tamen obstat
 quo minus impygnie facultas dicat, na
 facultas impygnie sunt q habita qui

R. 10

R. 200.

ob. 3.

R.

Dicendum e.

pbat.

Q. 5. A. 2. Ut logica sit una scia.

nos habilitat ad aliquid, sed logica nos habilitat ad dictu ut patet ex Av. primo et sic. 2do. q. 10.

Arti: 2du.

Utrum logica sit una scia

Adm. to
de simpliciter
qualitate non
est hic primo.

Dupliciter potest aliquid dici una scia, primo quia est simplex quaedam qualitas et incomposita si ent est albedo et de hac sensu non loquimur quia de illo melius tractabitur in lib. posteriorum ubi quæri solet an sint tot scie quot sunt conclusiones an vero ex multis conclusionibus consergat una tantu simplex scia quæ n sit aggregata ex multis scijs, 2do potest dici una scia habere unius obij formalis, circa quod necesse est sub peculiari formalitate et de hac nobis est sermo. Dicendum primo cum Tholoto q. 7. un. Immo 2ensio: q. 4. Av. 3. logica ee una scia probat illa scia ee una quæ ht obij sub tali formalitate qua distinguitur ab alijs primo postea videtur. 3. logica ht tale obij q minor patet ex q. 3. quia nulla scia considerat nisi du dicta: ut dimigibile & pna logica. dicendum 2do logicam dicente ee una quæda totalis scia etiam pot complexitib logicam, hæc ee contra quæda q dicunt logicam ee diversim habitu a cetera logica, probat ratio obij topice comprehenditib tota qua pneris sub obij logicæ et sub for.

Adm. to

de qua hic tractat.

Arti: 10.

probat.

Quæro 2do

probat.

malitate disti: q^o pertinet ad logicam tan-
quam pars, p^o al^o ante: quia syllogus topi-
cus comprehendit sub ar^o quae e^o modus
disti: Obi: primo si logica e^o pars logicae
sequet^o oes scia^o e^o partes logicae, probat^o
sequela, quia sicut topica tractat de mate-
ria syllogi probabili: ita oes scia^o tractat
de materia syllogi necessarii id e^o demonstra-
tionis q^o si topica pertinet etia^o alia scia^o
pluribus ad logicam, R. negando sequela, ad
probem negatur paritas: quia topica conti-
nerat materiam probem sub fortitate disti:
reliquae autem scia^o considerant materias
necessarias sub alia fortitate, v.g. physica con-
sus naturalis ut e^o mobile, metaphisica ens ut
ens, n^o ut sunt aliquid p^o tinens ad modum disti:
Obi: etia^o si logica e^o una q^o ut comprehendit
logicam sequit^o etia^o non e^o scia^o secundu^o una
suam parte, sc. logicam et sophiam p^o bat sequela
quia syllogus logicus tantu^o parit opem, sophia
deceptione, ergo logica n^o erit scia^o etiam
has partes: quia scia^o finis est scire, n^o yri
nari R. negando sequela, ad probem negat^o
consequencia etia^o enim syllogus logicus sine
ultra parte logicae et sophiae non ponit scia^o
tu doctrinae quae tradit^o a logica de istis

Ob. 1°.

R.

Ob. 2°.

finis scia^o.

R.

q. 5. Ar. Ut Loga sit practica scientia.

Ob.
finis loga

Rz

Finis sophistica

Quoniam 9.

philo.

syllogis parit finem, hoc ipso quod ostendat
 quod logicus usus pariat opem, sicut de
 ratione, dicitur sicut finis totius logicae
 est discere, ita finis logicae est probabilit
 discere, sed probat discere n. e. scire ergo
 falsu e. finis logicae e. scire, & distinguo,
 do m. non e. scire ratione ultimi finis con-
 udo, ratione proximi finis negat, sufficit
 autem in scijs practicis, ut finis proximus
 sit scire etiamsi ultimus sit operari et practi
 discere, ubi etiam obis nota finis trita
 finis de parte sophia n. e. deceptem, sed
 deceptis fugam, dicitur 2. 1. contra e.
 kin q. 3. pro: logica utentem esse distin-
 eta ab alijs scijs et n. e. ipsas alias scias
 probat, logica utens e. eadem ne cum do-
 cente ut vidimus q. 2. sed docens distincta
 e. ab alijs scijs q. 2. et utens, 2. do logica
 non potest dici instrumentu alioru sciant quia
 p. se definirat si ipsa essent logicae utentes
 non p. auxilium alioru.

Ar. 3. hinc

Utrum logica sit practica scia

Not.
10.
practica differt
a speculativa.

Notandum primo scia practica in duob. ma-
 xime differt a speculativa ut dicitur Boetius
 disp. 44. s. 13. N. 42. v. x. cui primo fine,

tentio de anima t: 49 et rdo nota: (i. 47).
 ubi ait contemplativis finis e fveritas
 practice aute gng (id est aliquid ultorane,
 itate) nom rsi practici consid erat quomo,
 io res se fit (ecce finis proximus id est
 cognitio obi) ta non contemplaty causa
 e se ad ad aliquid (ecce finis remotus)
 ex quo loco colligi diversitas finis, na specu
 lativa fit p fine ultimo sola contemptem
 veritatis. practica vero rsi p fine proximo
 habeat cognem obi, n ta in ea cognit quie,
 scit sed ea refert ad ulteriorem fine, id est
 ad aliqua optem. Secundo differunt in obi,
 do, na practica versat circa proxin proximum
 dirigenda, id est circa optem quatenus est diri
 gibilis ab habitu practico p regulas habitus practi
 ci: Speculativa vero n fit pro obiecto proxin salto
 fontis, seu optem ut dirigibilem, sed fit precise obiectu
 quatenus est scibile abstractendo ab operabili, unde fit
 quando scia speculativa versat circa optem tamen
 eam tantu considerat ut speculabilem, n ut operabi
 lem atq ex his duabus diffis sequit qda, na
 practica ostendit qcepta et modos quo optio facit
 da est, speculativa autem tantu potest modo co
 gnitionis n dando pcepta et modos faciendae optis.
 Notandu rdo diffiam a fine, sumenda et a fine scia
 non a fine scientis, nam etia scia speculativa scia potest
 et practica, si scius referret ad optem aliquam dirigenda
 dam. Notandu rdo proxin in cogitione nihil aliud et qua
 actionem humana (nam de sola proxin humana loquimur)

diffra specu.
et practica.

diffra rta.

diffra tertia.

Not. do.

Not. 3o.

Q. 5. R. 3.

Utrum logica sit practica scilicet.

divisio
humana
activa qd.

passiva qd.

Not. ultimo

Q. 10.

probatio.

Q. 10.

potest haec dividi in praxin activam et passivam. Activa nihil aliud est quam cognitio regularum et principiorum quae dirigenda est praxis passiva quales cognitiones sunt cognitioe preceptorum definitum divisionis e. praxis passiva descripta a roaretio d. 44 s. 13 n. 28 actio humana seu talis quatenus dignibilis et regulabilis est p rationem humanam id est p praxin activam seu cognitionem regularem, Notandum in ultimo ex Evarachio l. citato. n. 21 dupliciter habitum practicum versari circa praxin passivam primo ut ipse illa eliciat et faciat sicut ut inveniat et alteri scilicet seu habitui ut pducatur talem actiorem sicut tales regulas ad habitum practicum sufficit est si dirigat praxin passivam non autem necesse est ut eliciat dicendum primo in Ethicis q. 4 postquam Evarachio locutus Constantibus hic contra sicut quidam doctores; optis et actus humanos non tantum dicuntur praxim quatenus substantia voluntati et diriguntur sunt secundum principia moralia sed etiam p ut diriguntur possunt artificiosae p principia artis p quia tot modis dicitur praxim quod modis contingit errare circa optis pductionem, et discretam sic contingit errare in tantum secundum rectitudinem morale sed etiam sicut rectitudinem artis q. dicitur in praxim ut possunt diriguntur sicut autem dicitur in 2do in Corin. et ibi citatis in Ethicis q. 4 logica n. e. speculativa sed practica p quia conveniunt illi conditiones scilicet practicae primo enim ut p fine ultimo non finitatem sed quatenus id est recta discretatione ut videmus q. 4 secundo versatur circa praxin passivam dirigendam p cognitionem regularem et principiorum logicorum versatur etiam circa defectum dicitur argum. ut videmus

q 3tia. Ob: primo Tholitus scia practica fit p fine op^{er},
 ratione aliqua extra illeth^{er}, at definire dividere sunt
 in ipso illeth^{er} qo logica qua fit p fine definitione divi.
 delectari n est scia practica. p. ad M. scia practi
 ca fit quid p fine aliquando optem extra illeth^{er} sed
 n sop und e si M sic ponatur; dis scia practica fit p fine
 optem extra illeth^{er}, negat absolute M. ratio est quia
 optes illeth^{er} ~~scia~~ qua producunt possunt dirigi per
 alias optes illeth^{er} sc: p cognitione regularu. Ob: 2to
 scia practica n tractat natura rei sed tradit tantu
 modos aliquid faciendi, at logica tractat natura modi
 disti qd R. negando M. nam ostendimus etiam sciam pra
 cticam habere p fine cognem ~~ibi~~, quamvis habeat tan
 tu p fine proximo non p ultimo. Ob: 3tio a Soto effi
 anse logica versat circa maxim^u in El speculativa
 ille habitus est speculativus, ~~scia~~ qui versat circa
 optes que sunt speculativis sed logica versat cir
 ca optes que sunt speculativis ergo pbat^{ur} Nonia scia
 specificant^{ur} ab ob^{jecto} pbat^{ur} minor quia desio divisio
 angis sunt speculationes R. distinguendo p q si habitus
 versatur circa speculationes ut sunt dirigende per
 pnia sua ille n est practicus negon M. si aute
 versat circa easde sed n ~~est~~ dirigibiles ~~concedit~~
 logica aute versat^{ur} circa speculationes ut sunt
 dirigibiles nam et si angis v.g. dicat speculatio
 ut adhibet a physica tanquam instructu^o in est
 ratio dirigibilis ut considerat a logica Ob: 4to
 hies tatis de anima c. 20 illeth^{er} extensione fieri
 practicu p primo me verba hoc non invenit, sed
 illeth^{er} posse divi fieri practicu extensione eo quod
 proximum finem qui e scia extendat ad ultimi

Ob. 10.

Ob.

Ob. 2to.

R.

Ob. 3.

R.

Ob. 4to.

R.

Q. 5. A. 3. *Ut logica sit practica sua*

ob. 560. *ocem hinc id est optem aliquam ratione eius
dicatur optendi ulterius. Ob: quinto. Et hinc putamus
logicam partim esse practica partim speculativa
probat vero quod etiam sit speculativa quia in
logica sunt multae propositiones tantum specula-
tive. Ob: unum est predicabile & negando antea-
dixi quia has propositiones ulterius referunt ad
praxin et optem dirigenda quae est ultima fi-
nis. Ob: ultimo si logica esset practica tunc
saret circa aliquid contingens id est circa ea
quae possunt esse et non esse sed de contingentibus non datur
secunda quod si logica est practica non erit sua probatur
quiaoteles dicit quod etiam est illa quae cadit
sub actione esse contingetia probatur. quia con-
tingentia non sunt necessaria sed tantum de necessariis
est sua & ad sequela versaret circa aliquid con-
tingens & in connectione predicatorum et propo-
sitionum negat precat versaret circa contingens
quod potest esse et non esse quod ad existentiam conve-
nit ad modum. de contingentibus non datur sua secunda quod
habent hypothese quidditatis et necessaria pro-
prietate negat & in quod sit hypothese existentiae et
predicata contingetia conve-
nit iam vero licet
modo dicitur sit contingens et non esse existentia hoc
non obstat quod minus subeat sua de eadem qua-
rens ille etiam sit predicata necessaria.*

*Ar: Atque
An logica sit Activa an factiva.*

*et consequenter finis
Notandum primo praxin passivam esse dividit in*

Uz: Loga sit practica facta.

29.

activam et factiva sine in actionem et effectum sine
in optem agibile et factibile atq; haec tripliciter opponi
possunt ut colligitur ex Rosebio d. 44 f. 13. primo
possunt vocari praxia activa illa operatione
quae subsistat electioni et voluntati in usu morali
et ita ois illa praxia et optio quatenus est re-
gulabilis et in bonitate moralem est actio qua-
tenus regulabilis, et in bonitatem artis est
factio, et ois per actionem possunt uti per actus pro-
nentes per factioem transientes unde per haec dit-
ferentia habere fundatur ratio meta: C. 9. in
haec signa nihil est actio quia manet in oculo
qui videt, et duricatio autem est factio quia tra-
hit in aliquid extrinsecum. Et ois per actionem possunt
illigere optem quae non relinquit opus post se, et
per factioem illa quae post se opus relinquit, et in
haec acceptione duricatio est actio quia post
hanc non remanet opus, edificatio autem est
factio quia manet opus. Dicendum primo ut
aliquis habitus sit ars et dicatur factivus re-
quirit ut versetur circa effectum est evidenter
factus nam 5. meta: C. 1. dicit se in eticis ostense
diffiam artis atq; ois eticorum C. 1. ait ois ar-
tem versari circa effectum et oem habitum
effectivum est autem. dicendum et ois est questio
onem de nomine utra logica dicenda sit acti-
va vel factiva probatur quia satis constat logi-
cam primo modo est factiva non enim versatur
circa optes quatenus sunt dirigibiles, et in boni-
tate morale. et ois constat ea per se non est

disio praxia
solutiva.

10.
praxia activa

2do.

tertio.

Dicen. 10.

Sic. 2do

Oppositio.

Q. 5 A. 4

VE: logica sit activa an factiva et consequenter ars
factiva rdo et zlio modo quia p se versat
circa optes immanentes id est modos d'f' si
qui sunt in mente non circa optem externa.
Superest igitur tantum ee questione quidnamve
rimus appellare autem id ne quid versat circa
facionem primo modo an id quod versat circa
facionem rdo modo vel zlio. Dicitur zlio
ex mente talis logica absolute et proprie n ee
factiva consequenter nec ante proprie dicta probat
quia factor ad autem requirit facionem quia alia
quod externum opus post se relinquit logica non
versat circa talem facionem q' p' b' m. quia lo
gica primario versat circa modos d'f' men
talis, qui n relinquant opus externum post se p'
p' b' ex s'o eticoru c. 8. verba factis sunt
nom effectionis finis d'lectu quis ab ea est
sci: ante circa qua versat primo maximo mo
ralium c. 33 nimiru patientia et agitiu n id
est actile et factile na factibile propter factu
ea finis est alius sicut domificatione propter
aedificem cum sit domus effectus ipsius finis
propter factura e domus primo p' b' c. 3.
ait instruitur ideo factum ee quia propter
usu instruiti fit aliquid aliud n. q. quia p' p'
malleri facimus clavis, malleris erit aliquid
factivu: rem vero possessu ideo vocat activa
quia tantu expectimus eius usu n. q. quia pro
ter usu vestis non querimus aliud vestis erit
agibile quid manet ergo logica n ee proprie
autem sed factiva activa. Ob: primo si logica
n versat circa aliquid factibile rdu potem vo,

Die 3.

optes.

instruitur q.

ob. 10.

Sabit circa agibile sed hoc est falsu qd probatur.
 quia idem obiectu n pt ee duu duoru habituu
 sed agibile est du prudentia q n logica pbat
 m. quia eligibile est du prudentia sed agibile et
 eligibile edu factu idem sunt s. meta. c. i. q. m.
 gardo. m. ai p batione respondet distinctione M. una
 edu n pt ee duu duoru habituu sub eadem for
 titate concordi sub diversa negat sed agibile est
 du prudentie quatenus est regulabile in usu
 morali concedit quatenus illud idem est regu
 labile in usu artis negat ad id quod dicit agi
 bile et eligibile idem ee qz idem ee ratio
 ut unius respectus n ratione oiu respectus
 nam potest fieri ut aliquod agibile habeat duos
 respectus unu ad artem alteru ad mores conc
 dinus qd ee agibile ee etiam eligibile sed addi
 mus n ee eligibile edu quod respicit artem sed
 totu edu quod respicit bonitatem moralem
 ad eu modu quo dicimus idem ee dista diu
 finam et constitutiva atqui dista diu
 n est edu des suos respectus constitutiva n
 enim est talis respiciendo genus sed tantum se
 cundu unu respectu quatenus respicit speciem
 sunt idem est ho et rationale sed ho n est
 rationalis edu des respectus quos fit n enim
 est rationalis respiciendo ait sed respiciendo
 dista ita ergo hoc agibile est quidem eli
 gibile sed respiciendo bonitatem moralem n
 artis hinc ee agibile est etiam eligibile
 sed n totu sed est etia agibile edu arte

qz

tot:

q. 544. Ut loqua fit acti: vel fortuna et consequenti ops.

ob. 1. ob. 2. ob. 3.

Ob: edo 6° meta. c. 1. na dicitur ubi actina, in sciari in agente ee electione. & eode modo, actinarii et in agente electionem rdn respectu ad bonitate morali n' rdn respectu ad bonitate artis vel actinarii etiam ee electionem sed n' tantu electionem. Ob: 3° si rdn autem requirit ad arte ut relinquat opus post actum gratiora; Rta; ars pulfadi Cythara q' n' erunt pygmie artes. R' conueto sequela n' enim rdn forte, simpliciter dicenda sunt artes sed cum addito artes actina, sicut ho pictus n' est simpliciter ho sed cu addito. Di. minente sc: pictus ho, dices quare forte nihil dixit de agibili artificiali & primo, quia ex probabili tantu comparauit inter se habitus reales non sermoinales et prouide opus n' erat loqui de agibili artificiali quia hoc est obu habituu sermoinaliu edo quia loquitur de habitib. in genere de scia minime arte, prudentia, sapia habituu miniorum & agibile autem ut est dirigitur rdn mores potuit prudentia que de hoc obu tractat ab oib: distinguere nullus enim ex alijs habitibz versat' circa agibile ut fortit' morale. 3° tio quia ois scia actina etia versat' materi' alijs circa agibile morale quamuis fortit' in illo agibili morali respiciat rectitudine ortit' et ita cu habit' fortit'us id est pars se non verset' circa id quod est tantu agibile potuit